

steen-Bauenborgs Forbindelse med Danmark løses saameget, som behøves, eller man maa løse Forbindelsen med Forbundet. Det er vel muligt, at man ved Ordningen af disse Forhold har søgt Retfærdiggjørelsen i en Sammenligning med Østerrig og Preussen, maasske med Holland; men alle fra disse Sammenligninger hentede Grunde ere meget upaalidelige, eftersom den forudsatte Lighed savnes. Østerrig og Preussen ere Stater, der hovedsagelig have deres Sæde i Forbundet og i Markhundreder have udviklet sig som mægtige tyske Stater, kæmpende jævnligt om Overherredømmet i samme. De Lande, som udenfor Tyskland høre til disse Riger, have steds været underordnede deres Stilling og Formaal som tyske Stater og have saaledes en gammel Bane hertil. Luxemburg kom i Forbindelse med Nederlandene alene gennem Kongehuset; det fremtraadte strax mere som særligt Forbundsland end Holsteen og blev stadigt mindet om denne Stilling ved Forbundsfastsetningens og den tyske Garnisons Tilstedeværelse i Landet, og Limburg, som er sat istedetfor den fraffalkte Deel af Luxemburg, har hidtil kun været betragtet som Maalestof for visse Ydelser fra hollandsk Side til Forbundet, og ikke som et virkeligt Forbundsland, et saadant, hvortil Forbundsregjeringens Myndighed turde udstrækkes, paa hvis Forbund Forbundets Hære, uden Hollands Indvilling, turde sætte Foden. Danmark er i Modsetning til de tvende første en Stat, der steds har været udenfor Forbundet og det tyske Rige; fra sin Forbindelse med Sverrig og Norge, og senere med det Sidste alene, har det været henbraget i andre Retninger, hvortil dets Frembringelses Natur og deres Omsetning, forskjellige ældgamle Love, Baner, Indretninger, ja hele Veliggenhed ogsaa har henviist det; Holsteens Forbindelse med Danmark har, indtil Tractaten med Rusland af 1773, været meget løs og vaklende. Dette er den hele Udvikling, hvoraf altsaa de ærede Herrer ville see, at jeg, fra det første Dieblik af denne Sag har været paa Bane, har gjort gjældende, at jeg opfatter Monarchiet ganske simpelt, som det er opfattet i Rundgjørelsen af 28de Januar 1852, og gaaer ud fra den simple Sætning, at forsaavidt Forbundet fratvinger os den For-

bindelse med Holsteen, som det øvrige Europa har paatvunget os eller har ført os til, eller som en tidligere Tradition har overleveret os, saa er det en Sag, der maa følge af sig selv, men forsaavidt vi derimod selv forsøge, med forskjellige Forpligtelser og mod den ældre Tilværelse, at styde denne Forbindelse fra os, saa siger jeg, at vi derved risikere at tabe Mere end det. Mit hele System gaaer ud paa at holde Slesvig sondret fra Holsteen, for ikke at faae et Slesvig-Holsteen, og Enhver, som forsøger at opgive den Stilling, der har givet os denne Berettigelse, udsætter os netop for den Fare, som det ærede Medlem troede, at min Virksomhed førte til. En af de Grunde, der bringe mig til at optræde, som jeg gjør idag, er den, at jeg er overbevist om, at Experimentet af denne Art — der er sagt, at jeg gjorde Experimentet, men Experimenterne ere gjorte af Regjeringen — ere skadelige og ødelæggende; man skal ikke bebrejde mig, at jeg i hvad jeg her gjør har gjort et Experiment. Regjeringen har gjort et Experiment paa en Tid, hvor man skulde lade være at gjøre Experimentet; den, der er Skyld deri, den, der har foranlediget det, er Experimentmageren. Det ærede Medlem for Mariager (M. Hage) har raadet mig til at gaae en anden Vej, han har meent, at jeg skulde have valgt Beslutningens Vej. Dersom han havde sagt: Saafremt det ærede Medlem havde forelagt en Beslutning, saa vilde han idetmindste have havt min Stemme for sig, saa kunde der have været noget Fristende deri; men først at komme med en Beslutning, hvortil jeg ikke engang fik Stemme af det ærede Medlem og altsaa heller ikke af dem, der lytte til hans Ord, og saa komme til det Skridt, jeg nu har gjort, vilde ikke være heldigt. Det ærede Medlem vil vistnok indrømme mig, at det da er langt hensigtsmæssigere at gaae den Vej, jeg er gaaet. De Bebrejdelser, der ere henkastede imod mig, fordi jeg skulde være kommen for vidt ud paa et fremmed Gebeet, fortjener jeg saalidt, at man snarere skulde takke mig, fordi jeg er kommen saa lidt ind paa de Gebeter, hvorpaa man kom ind ved første Behandling. Man skal huske paa, at da jeg havde talt to Gange, saa optraadte man mod mig i en meget indgribende